

Lovforslag, paa hvilken Maade det end sker, ikke maa blive ophøjet til Lov.

Justitsministeren (Alberti): For at forebygge alle Misforstaaelser ønsker jeg blot at udtale, at den Gang jeg førte de omtalte Forhandlinger med de 8 ærede Udvalgsmedlemmer, var det, efter at jeg i Forvejen havde deltaget i en Forhandling om disse samme Ændringsforslag og om flere andre sammen med 11 Udvalgsmedlemmer, deriblandt det ærede Medlem, der nu havde Ordet, og at min Forhandling med de 8 Udvalgsmedlemmer om det her foreliggende Lovforslag først fandt Sted, efter at Tingets ærede Formand havde erklæret Ændringerne for formelt uantagelige som Grundlag for en 2den Behandling.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgekreds Ordet.

Krabbe: Ogsaa her erkender jeg fuldstændig Korrektheden af den højtærede Ministers Udtalelser, men derved bliver det, som den højtærede Minister har sagt i sin første Bemærkning, nemlig at Lovforslaget, som det her foreligger, er Resultatet af hans Forhandling med 8 Medlemmer, ikke urigtig.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 5te Valgekreds Ordet.

Borgbjerg: Vi høre nu, at der af Ministeren er ført Forhandling paa et Tidspunkt med 11, paa et andet Tidspunkt med 8 Medlemmer af Udvalget. Jeg vil tillade mig her — jeg tror nok, jeg tør sige paa de 4 Medlemmers Vegne, med hvilke der ikke er ført Forhandling — at udtale en Beklagelse af, at en saa vigtig Sag føres igennem Rigsdagen og igennem et Udvalg, uden at dette Udvalg, som enstemmigt har ønsket Konference med Ministeren, har kunnet faa Lejlighed til nogen som helst Forhandling med den højtærede Minister.

Justitsministeren (Alberti): Jeg beklager ogsaa, at Forhandlingen i Udvalget ikke naaede saa langt, at det ærede Medlem og alle 15 Udvalgsmedlemmer kunde blive inddragne i den. Men det laa deri, at inden Forhandlingen naaede saa langt, viste det sig, at de Ændringsforslag, som der kunde være Tale om, at jeg kunde

tiltræde, kunde ikke formelt stilles til 2den Behandling, og følgelig blev der ikke Anledning for mig til at konferere med Udvalget i sin Helhed om disse i formel Henseende uantagelige Ændringsforslag.

Berntsen: Efter de foregaaende Dages Forhandlinger at dømme indeholder det foreliggende Forslag jo Stof til at sætte Sindene og Lidenskaberne i Bevægelse. Dog glæder det mig, naar jeg sammenligner denne Dags Forhandling med den første Dags Forhandling, at Tonen er stemt adskilligt ned. Det gaar her ikke efter de gamle Regler, at det er det ene Parti, der staar op imod og bekæmper det andet, men her se vi det Særsyn, at det er gamle Partifæller, der staa op imod hinanden og bruge Projektiler af groft og svært Skyts og se til hinanden med saadanne Blikke, at jeg tænker ikke, at Russerne og Japannerne kunne se mere vredt til hinanden i disse Dage, end Tilfældet var, da vi begyndte denne Sags Forhandling.

Jeg er nu ogsaa i det beklagelige Tilfælde, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), med hvem jeg ellers har den Glæde til daglig Brug at sympatisere, men jeg skal dog vel vogte mig for at lade mig forlede til at bruge stærke og lidenskabelige Udtryk mod det ærede Medlem. Jeg tror i det hele, at denne Sag er bedst tjent med, at man forhandler ganske jævnt og nøgternt om den og ikke skruer den op til at være noget andet og mere, end den i og for sig er.

Lad os da først se, hvad det er, vi ere enige om, og hvad det er, vi ere uenige om. Der er i disse Dage talt saa meget om Kultur og kulturel Udvikling. Jeg antager, at vi alle ere enige om, at Bølleuvæsenet er et daarligt Udslag af et Folks kulturelle Udvikling. Det er et Vidnesbyrd, om, at der er noget forkert i et Folks Udvikling, naar et saa ukulturelt Udslag kan finde Sted, som Bølleuvæsenet jo dog i sin inderste Rod er et Udtryk for. Vi ere jo ogsaa enige om, at der maa gribes til virksomme Foranstaltninger for at hemme dette Uvæsen. Der er jo ingen, der tør benægte Rigtigheden af, hvad den højtærede Justitsminister har udtalt, at Bølleuvæsenet er i Tiltagende her i vort Land, og alle ere derfor enige om, at det er Samfundets Pligt at træffe Foranstaltninger, saa vidt det er gørligt, der kunne hindre dette Uvæsen fra at udvikle sig, Foranstaltninger, der kunne ind-